

Prikkeldraad

Adrie Koops

Prikkeldraad

Prikkeldraad

© 2020 Adrie Koops

Dit is een uitgave via *Brave New Books*

ISBN: 9789464180466

Eerste druk: najaar 2020

Foto's: © auteur (behalve foto omslag en foto op pagina 110, die is overgenomen met toestemming)

De geciteerde Bijbelteksten komen uit de NBV.

Hoewel alle zorgvuldigheid is betracht wat betreft bronvermeldingen kan bij eventuele twijfel contact worden opgenomen met de auteur.

© Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enigerlei wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Ze keek verbluft naar de bloemen en zei:

“Wat een mooi boeket! Maar dat hoeft toch helemaal niet?

*Als ik elke keer dat een man mij laat schrikken een bos bloemen krijg,
dan kan ik wel een bloemenzaak beginnen!”*

Inhoud

Voorwoord	9
Et vous?	11
Beste Mathilda	15
Bijna binnen	18
De vlag uit	23
Dood	30
De draaideur	33
Duiven	37
Het Trappetje	43
Het verdriet van God	47
Niet gezien	51
Toch nog geluk	54
In hun waarde laten	74
De komodovaraan	79
Krentenbol	83
Kringloop	86
Ooghoogte	90
Open	93
Overboord	97
Pretpark	101
Stoute deur	105
Vissen	107
Weggegooid	111
Op reis	115

Voorwoord

Welkom! Dit boek is tot stand gekomen door een selectie te nemen uit een honderdtal verhalen die ik in de loop der jaren geschreven heb. De meeste daarvan hebben een prikkelende vraag in zich over wat zo'n verhaal bij u als lezer oproept. Vandaar dat de titel van het boek *'Prikkeldraad'* is geworden.

Ook Jezus prikkelde Zijn toehoorders met een aantal gelijkenissen. Daarmee én met de juiste uitleg en toepassing van Gods Woord vroeg Hij om reacties. Het deed mensen ten goede reageren en daardoor werden levens totaal veranderd. Er waren echter ook velen die zich in boosheid en frustratie van Hem afkeerden. Zij zeiden: "Deze woorden zijn hard, te prikkelend. Wie kan ze aanhoren?" (Johannes 6: 22-69) Daarna vroeg Jezus aan Zijn twaalf discipelen: "Willen jullie ook niet liever weggaan?" Maar zijn trouwe volgelingen zeiden: "Heer, naar Wie anders zullen wij heen gaan? U alleen hebt woorden van eeuwig leven. Wij geloven en zullen openlijk getuigen dat U de Zoon van God bent!"

Jezus heeft hetgeen Hij leerde volmaakt voorgeleefd, tot en met Zijn sterven aan het kruis. Hij stond op uit de dood en bewerkte daarmee dat Zijn missie, Hem door Zijn hemelse Vader opgedragen, volledig slaagde. "Zie het Lam van God, dat de zonden van de wereld wegneemt." Jezus leeft voor eeuwig en wij mogen leven met Hem: "Wie de Zoon heeft, heeft het leven. Wie de Zoon niet heeft, heeft het leven niet." (1 Johannes 5: 12)

Mijn verlangen is dat één of meerdere verhalen prikkelen, bemoedigen, aan het denken zetten, wakker schudden, genezend werken en u dichterbij Jezus brengen, zodat ook u tegen Hem kunt (blijven) zeggen: "Hier ben ik. Waar zal ik anders heen gaan? U alleen hebt woorden van eeuwig leven!"

Die woorden staan opgeschreven en daarom is de Bijbel het meest kostbare boek boven alle boeken!

Alle eer aan de Heilige Geest, die inspiratie gaf tot het schrijven van deze verhalen. Met dank aan mijn schoonzus Ingrid, die vele uren correctiewerk heeft verricht en dank aan mijn vriend Lucas, die veel werk heeft verzet bij de uitgave van dit boek. Ik draag het boek op aan mijn grote Vriend Jezus, Gods Zoon, mijn Koning en Heer. Hij alleen heeft mijn leven ten goede gekeerd, mijn zonden vergeven en mij eeuwig leven geschonken. Ik mag delen in al Zijn eeuwige zegeningen. U ook!

Adriaan Koops,

Kampen, najaar 2020.

Et vous?

“Hij onderbrak me en zei, nu wat dringender: Et vous?”

Als het om onrechtvaardigheid gaat dan kan ik daar soms wekenlang over lopen sjacherijnen. Sommige voorvallen vergeet ik niet gauw en ik kan er jaren later nog vol verontwaardiging over vertellen aan wie het maar wil horen. Zo ook die keer in Frankrijk. Moet u horen!

Het was volop zomer.

Echt zo'n dag om er op uit te trekken als je vakantie hebt.

Mijn jongste zoon en de zoon van onze vrienden, waarmee we ook nu weer samen op vakantie waren, bedelden of ze samen een paar uur mochten gaan vissen. Ze hadden twee dagen geleden op een *vide grenier* voor een handvol euro's een paar hengels met toebehoren gekocht en popelden om die uit te proberen. We hoefden niet ver: de rivier de *Saône* stroomde vlakbij ons vakantieadres. Even overlegd en al gauw waren we het erover eens hoe we deze dag met z'n allen zouden invullen. Een grote tas werd gevuld met allerlei lekkere etenswaren en veel drinken, waarbij een fles wijn. Op z'n Frans dus.

Een paar leesboeken, een voetbal, badmintonrackets en plaids moesten ook mee. Als laatste kwamen daar de hengels, viskoffer en schepnet bij. Vooral dat schepnet was heel belangrijk, want in de wilde fantasieën van onze zoons waren er natuurlijk al forellen van minstens een halve meter gevangen.

In het stadje even verderop werden nog vlog even de vergunningen voor de jongens gehaald bij de plaatselijke tabakszaak. Het betrof een gratis blauwe kaart, die verstrekt werd aan jeugdigen tot aan een bepaalde leeftijd. Het was boffen dat ze nog nét die leeftijdsgrens niet bereikt hadden.

Visvergunningen zijn namelijk duur in Frankrijk. Voor een heel jaar betaalde je ten tijde van dit verhaal al € 70. Dat is wel veel, als je alleen maar in de vakantie een keertje gaat vissen en daarom had ik al eerder besloten zelf maar niet te gaan vissen in Frankrijk. De jongens kwamen verheugd met hun gratis viskaart de winkel weer uit.

Bij de rivier kozen we een lommerrijk plekje, zittend in het malse gras. De hengels werden snel opgetuigd, want de vissen lagen al vol ongeduld te wachten. Vanaf het bruggetje had je een prima overzicht waar ze zich in het water bevonden. Eén van de jongens ontdekte vanaf die standplaats iets interessants aan de oever van de rivier. De hengels werden gauw even neergelegd op de brug. Beide knullen daalden de oever af om te bekijken wat ze hadden ontdekt.

Ik kon de verleiding niet weerstaan. De dobbers moesten immers nog even goed ingesteld worden op de diepte van het water van de rivier. Dat zou ik dan wel even doen als dienstverlening voor beide vissertjes. Dus rap een stukje brood aan de haak gedaan en met een zwiep gooide ik de lijn over de brugleuning.

De dobber verdween snel -te snel- onder de brug door, vanwege de stroming. Opgehaald en nogmaals ingegooid. De vissen lachten zich krom, want ooit een forel gevangen met een stukje brood?

Terwijl de jeugdige onderzoekers bezig waren om met hun schepnet wat bruikbaar voor hen uit het riet te vissen, stond ik dus met een hengel in mijn handen. Ach, het voelde weer als vanouds.

Net toen ik beide hengels bedrijfsklaar had gemaakt en voor de lol nog even een keer ingooide, kwam daar over de brug een zomers geklede bodybuilder aangekuierd... Hij was érg op z'n zomers, want had alleen een groene, korte broek over z'n heupen en een paar tatoeages op z'n armen. En een zonnebril op z'n hoofd.